

Claudia Visca

Niujorke gimusi Claudia Visca (sopranas) baigė pripažintą Curtis muzikos institutą Filadelfijoje, kur mokėsi pas Annos Moffo mokytoją Eufemiją Giannini ir Vagnerio sopraną Margret Harshaw. Fulbraito stipendija nuvedė ją į Vienos muzikos aukštąją mokyklą (Hochschule für Musik Wien), kur baigė mokslus pas K. Hildę Rossel-Majdan ir Antoną Dermotą.

Claudia Visca dirbo su žymiais dirigentais, režisieriais ir menininkais, įskaitant Eugene'ą Ormandy, Gustavą Kuhną, Istvaną Kertészą, Miguelį Gomez-Matinezą, Sandorą Véghą, Raphaelį Frühbecką de Burgosą, Piną Bausch, Christine Mielitz, Marcelį Prawy, Bruno Canino, Rudolfą Serkiną, Guarneri kvarteto narius Edith Mathis, Agnes Baltsą ir Placido Domingo. Vienas ryškiausių Claudios Viscos karjeros momentų buvo Marijos vaidmuo kompozitoriaus Leonardo Bernsteino diriguojamame operoje „Vestsaido istorija“.

Per ilgą savo sceninę karjerą Claudia Visca svečiavosi daugiau nei 25 operos teatruose Europoje, tarp jų Amsterdamo, Berlyno, Kelno, Ženevos, Vienos ir Ciuricho. Ji atliko daugiau nei 75 vaidmenis operose, operetėse, miuzikluose ir koncertuose, atlikdama daugiau nei 2000 vaidmenų.

Nuo 1998 iki 2003 m. Claudia Visca buvo vokalo profesorė Kelno aukštojoje muzikos mokykloje (Hochschule für Musik). 2003 m. ji tapo Vienos muzikos ir scenos menų universiteto profesore.

Claudia Visca vedė tarptautinius vokalo technikos ir interpretacijos meistriškumo kursus Australijoje, Austrijoje, Bulgarijoje, Kinijoje, Kroatijoje, Čekijoje, Anglijoje, Vokietijoje, Graikijoje, Vengrijoje, Italijoje, Japonijoje, Norvegijoje, Lenkijoje, Serbijoje, Šveicarijoje ir Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Jos mokiniai yra tarptautinių konkursų laureatai ir kaip solistai koncertuoja didžiausiuose operos teatruose ir koncertų salėse visame pasaulyje, įskaitant: Amsterdamą, Barseloną, Berlyną, Bordo, Boloniją, Buenos Aires, Ženevą, Glyndebourne, Hamburgą, Lisaboną, Londoną (Vienuolyno sodą), Madridą, Milaną (La Scala), Maskvą, Miuncheną, Niujorką (Metropolitaną), Paryžių, Pekiną, Sankt Peterburgą, Prahą (Nacionalinį teatrą), Romą, Seulą, Tokiją, Vieną, Varšuvą ir Zagrebą.